

LIBER TERTIUS

quo de inimicitia exponitur, enarrato bello, quod cornices intulerunt ululis

pag. 148

Fab. 1.	Lepus elephanto persuadet, lunam esse leporum patronum	159
— 2.	Felis fallax vorat passerem et leporem, de domo litigantes	163
— 3.	Nebulones brâhmano persuadent, ipsius capram non esse capram	169
— 4.	Serpentem saucium opprimunt anates	170
— 5.	Iuvenem ingratum interimit serpens	174
— 6.	Anseres in avem peregrinam immites puniuntur	175
— 7.	Columbae hospitio excipiunt aucupem	176
— 8.	Femina, furem metuens, maritum amplexatur	181
— 9.	Brâhmanus insidias, sibi a fure daemoneque structas, effugit	182
— 10.	Serpens ex iuvenis regii visceribus expellitur	183
— 11.	Maritus stultus uxorem castam se habere putat	185
— 12.	Mus in puellam mutata maritum petit murem	188
— 13.	Avis aurum excernens stulte dimittitur	191
— 14.	Thos leonem in spelunca latere sentit	193
— 15.	Serpens se ranarum iumentum esse simulat	197
— 16.	Brâhmanus uxorem adulteram poena adficit	199

LIBER QUARTUS

quo de bono amisso exponitur, narratis iis, quibus factum est, ut crocodilus amicum et domum amitteret

205

Fab. 1.	Serpens a ranarum rege advocatus vorat ranas omnes	209
— 2.	Thos leoni persuadet, asinum aures non habuisse, neque cor	214
— 3.	Figulus saucius miles fortis esse putatur	217
— 4.	Catulus thoïs cum catulis leonis educatur	218
— 5.	Brâhmanus dimidiâ vitam cedit uxori	220
— 6.	Nandum, regem, pro iumento habet uxor	223
— 7.	Asinus, quâvis pelle tigridis indutus, vapulat	224
— 8.	Feminam adulteram, ab amasio desertam, deridet thos	225
— 9.	Camelum, tintinnabulo decoratum, rapit leo	228
— 10.	Thos callidus elephantum mortuum sibi vindicat	230
— 11.	Canis peregrinationem non gratam esse sentit	232

LIBER QUINTUS

quo de iis, quae inconsiderate aguntur, exponitur, narratis iis, quae hominibus temere agentibus acciderunt

234

Fab. 1.	Tonsor temere obtruncat sacerdotes	234
— 2.	Brâhmana viverram, bene agentem, ferociter necat	238
— 3.	Brâhmanus, pecuniae nimis cupidus, caput praebet rotae	239
— 4.	Brâhmani leoni vitam restituunt, eoque pereunt	243
— 5.	Quattuor brâhmani docti, sed stupidi, deridentur	244
— 6.	Pisces, suae sapientiae confisi, capiuntur	246
— 7.	Asinus luna splendente cantans vapulat	247
— 8.	Textor, ut capita duo sibi dentur, precatur, eoque perit	249
— 9.	Brâhmanus, spei vanae indulgens, ollam contundit	252
— 10.	Simia sapiens fratres caesos ulciscitur	253
— 11.	Simia, cuius cauda mordetur, vultum mutat	258
— 12.	Puella, quae mamillas tres habebat, casu sanatur	259
— 13.	Brâhmanus daemonem, qui ipsius dorso insidebat, effugit	260
— 14.	Avis gemino collo praedita perit	263
— 15.	Viatorem cancer, itineris comes, a serpente defendit	264